

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010273
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010273.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného T. P., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.02.2020, sp. zn. 7T/14/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 25. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.02.2020 sp. zn. 7T/14/2019 bol obžalovaný T. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase odo dňa 11.06.2018 na presne nezistenom mieste v Bratislave sa opakovane vyhrážal svojej bývalej priateľke O. V. a to tak, že jej prostredníctvom aplikácie Messenger, zasielal výhrážné správy z profilu s označením T. P. s obsahom, „že jej ublíži, že ak niečo bude mať s W., tak bude veľmi zle“, napísal jej, že si „ju kľudne odsedí, že sa jej za všetko pomstí a aby sa necítila v bezpečí, že ju dostane do vozíka“, taktiež sa jej v dňoch 19.06.2018 a 20.06.2018 v bližšie neurčenom čase vyhrážal prostredníctvom telefonických rozhovorov prichádzajúcich poškodenej na telefónne číslo 0940 XXX XXX z účastníckeho čísla XXXX XXX XXX, pričom obsahom týchto rozhovorov boli slová, že „nech nie je frajerka“, vulgárne sa jej vyhrážal ublížením, a „že sa jej zbaví niekde vonku, kde to nikto nebude vidieť“ a taktiež sa jej dňa 24.06.2018 v čase o 03.14 hodine prostredníctvom hovoru uskutočneného cez aplikáciu Messenger vyhrážal slovami, že ju zabije, čím u poškodenej O. V., narodenej XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/X, X. - L. vzbudil dôvodnú obavu o jej život.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému uložený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/66/2018 zo dňa 08.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/64/2019 zo dňa 19.09.2019, ktorým bol

obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný T. P. ako osoba oprávnená na podanie odvolania. V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že mu bol uložený neprimerane vysoký trest a to napriek tomu, že sa ku skutku doznal, tento oľutoval a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Obžalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že okresný súd napriek ukladaniu súhrnného trestu nemal k dispozícii kompletný spisový materiál Okresného súdu Bratislava IV (sp. zn. 2T/66/2018), čo považuje za závažnú procesnú vadu. Na uvedenom základe odvolateľ žiada o uloženie miernejšieho trestu, prípadne o rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu, alternatívne navrhuje rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a tomuto vec vrátiť na opätovné prejednanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Trestného poriadku), primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k týmto záverom:

Na neverejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti na podklade odvolania obžalovaného zistil, že prvostupňový rozsudok je minimálne predčasný pre zistené chyby v napadnutom rozsudku vo výroku o súhrnnom treste, najmä pre nejasnosť a neúplnosť zistení ohľadom ukladania súhrnného trestu, ako aj nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre takéto rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), pričom vznikli pochybnosti o správnosti ohľadom výroku o treste, na objasnenie ktorého treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku).

Odvolací súd úvodom konštatuje, že na základe podaného odvolania zo strany obžalovaného T. P., bol obmedzený revíznym princípom len na preskúmanie napadnutého výroku o súhrnnom treste a spôsobe jeho výkonu, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, pričom výroky o vine a náhrade škody prvostupňového rozsudku sa stali právoplatnými a nepodliehali už prieskumnej povinnosti.

Krajský súd v ďalšom rade uvádza, že ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona). Uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 Trestného zákona predpokladá, že súd v jednom trestnom konaní rozhoduje o viacerých trestných činoch, ktorých sa páchatel dopustil jedným alebo viacerými skutkami.

Pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona by zásadne nemalo byť rozhodnuté bez toho, aby súd vykonal dôkaz oboznámením spisu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok (resp. trestný rozkaz), vo vzťahu ku ktorému je daný vzťah súhrnnosti. Dokonca vykonanie dôkazu len opisom takéhoto rozhodnutia je nedostatočné, pretože môžu nastať skutočnosti, ktoré z obsahu rozhodnutia nevyplývajú a ktoré vylučujú uloženie súhrnného trestu.

Vyvodzovanie právnych záverov pri ukladaní súhrnného trestu bez vykonania dôkazu príslušného spisu vo veci, v ktorej bolo vydané rozhodnutie, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá súhrnný trest nie je v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorá je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie súdu (§ 1 Trestného poriadku).

Odvolací súd v tomto ohľade a s poukázaním na vyššie uvedené konštatuje, že predmetnej žalovanej trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopustiť v období od 11.06.2018 do 24.06.2018 s tým, že z odpisu z registra trestov je zrejmé, že následne bolo právoplatne rozhodnuté aj v iných jeho trestných veciach, a to:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.08.2018 sp. zn. 1T/82/2017.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 17.09.2018 sp. zn. 4T/33/2017.
Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 08.10.2018 sp. zn. 8T/5/2017.
Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 08.11.2018 sp. zn. 4T/40/2017.
Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.04.2019 sp. zn. 2T/66/2018.

Senát krajského súdu v posudzovanej trestnej veci zvyrazňuje a opakuje, že podľa právnej teórie je potrebné ukladať súhrnný trest v takom prípade, ak páchatel'a odsudzuje za taký trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Vtedy je mimoriadne dôležité správne ustáliť, ktoré z viacerých odsúdení daného páchatel'a je tým odsudzujúcim rozhodnutím, s ktorým tvorí súbeh a taktiež je potrebné ustáliť časovú hranicu, kedy o súbeh ešte ide a kedy ide už o recidívu. Všetky skutky musia byť totiž spáchané predtým, než bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, resp. trestný rozkaz pre inú trestnú činnosť páchatel'a. V danej trestnej veci doposiaľ nebolo riadne ustálené, ktorý je prvým odsudzujúcim rozhodnutím, keďže obžalovaný T. P. bol odsúdený viacerými rozsudkami. V tejto súvislosti odvolací súd upozorňuje, že i rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu má relevantný význam a pri úvahách o ukladaní súhrnného trestu takéto rozhodnutie nie je možné odignorovať - upustenie od uloženia súhrnného trestu totiž nie je spojené s fikciou neodsúdenia.

Krajský súd pripomína, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Trestného zákona). Uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 Trestného zákona predpokladá, že súd v jednom trestnom konaní rozhoduje o viacerých trestných činoch, ktorých sa páchatel' dopustil jedným alebo viacerými skutkami.

Základnou podmienkou (podmienkou zbiehajúcej sa trestnej činnosti) je pritom to, že všetky tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za niektorú zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti. V tomto smere treba poukázať na judikát R 34/1965, ktorý rieši uloženie trestu súhrnného k predchádzajúcemu trestu, ktorý už bol ako súhrnný uložený. Tento judikát teda vylučuje súbeh trestných činov v zmysle ukladania súhrnného trestu k už uloženému súhrnnému trestu len na trestný čin spáchaný až po prvom vyhlásenom rozsudku (ďalej pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 41/2011, ako aj sp. zn. 2Tdo 24/2011).

V ďalšom treba upriamiť pozornosť na judikát R 55/2013, v zmysle ktorého, ak z okolností prejednávaneho prípadu a z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona), je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu. Z uvedeného rovnako vyplýva, že súhrnný trest sa má ukladať ku všetkej zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

Ako je zrejmé, obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v období od 11.06. do 24.06.2018 s tým, že následne bolo právoplatne rozhodnuté v ďalších jeho piatich trestných veciach tak, ako sú vyššie uvedené.

Z uvedeného teda vyplýva, že pre zistenie celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti pre účely zákonného rozhodnutia o treste, bolo potrebné zo strany prvostupňového súdu pripojiť a oboznámiť všetky vyššie uvedené spisy obžalovaného T. P., vrátane celého spisového materiálu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/66/2018. Až po pripojení a preskúmaní všetkých vyššie uvedených súdnych spisov, bude množné rozhodnúť pri ukladaní súhrnného trestu, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym rozhodnutiam o treste, ako aj vo vzťahu ku ktorej trestnej činnosti ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, prípadne, kde sa už jedná o recidívu.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní nemal kompletne k dispozícii ani ten spisový materiál Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/66/2018, vo vzťahu ku ktorému ukladal súhrnný trest, teda v tomto ohľade je odvolacia námietka opodstatnená a dôvodná. Súčasne ani len minimálnu pozornosť nevenoval právoplatným rozhodnutiam, t. j. rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.08.2018 sp. zn. 1T/82/2017, Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 17.09.2018 sp. zn. 4T/33/2017, Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 08.10.2018 sp. zn.

8T/5/2017 a Okresného súdu Košice I zo dňa 08.11.2018 sp. zn. 4T/40/2017. Odvolací súd len dodáva, že zistenie reálneho obrazu o správaní sa obžalovaného, vrátane jeho predchádzajúcich odsúdení má mimoriadny význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Úlohou súdu prvého stupňa bude preto v konaní po zrušení rozsudku doplniť dokazovanie tak, aby sa vyhol pochybeniam a nedostatkom, ktorých sa dopustil v doterajšom konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku a ktoré sú vyššie opísané. Až na základe takto doplneného dokazovania v rozsahu určenom odvolacím súdom bude možné zákonne vo veci rozhodnúť. Súd prvého stupňa by sa mal aj náležite vyrovnáť s odvolacími argumentmi obžalovaného, nakoľko so zreteľom na príčiny zrušenia napadnutého rozsudku, bolo by predčasné, aby odvolací súd v tomto smere zaujal svoje stanovisko.

Krajský súd v Bratislave preto na základe odvolania podaného obžalovaným, napadnutý rozsudok zrušil iba vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a následne spravodlivo rozhodol. V ďalšom konaní nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného T. Valenta, keďže napadnutý rozsudok bol sčasti zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného (§ 327 ods. 2 Trestného poriadku).

Súd druhého stupňa rozhodol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nakoľko išlo o chyby, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.